

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسئله ایندولوژیک

درویش وردک

۱۷ جنوری ۲۰۱۷

دوه شپیتیم مجلس (په توحیدکی)

نهمه برخه

شیخ (رضی الله تعالی عنه) وړاندی داسی و فرمایل: عَزَّوَجَلَّ خدای فرمایلی: (وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ) - «سوگند په آسمان او په ناخاپی پینوویی». عَزَّوَجَلَّ خدای په آسمان اودهغی په ناخاپی پینوسوگند یادگری دی. یوله عجیبو پینو دپیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) عروج دی و آسمان ته، اودباطن په سترگودخدای مشاهده کول، نوخکه هرچاته چی صاف زره حاصل شو، دحق دیدار به ورته ممکن ورگری، اودزره څخه به یی ټولی پردی لیری شی. صدیقینو اوراستانو سینی دحق په انوارو روینانه دی، دادی چی رسول اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرمایلی دی: (إِتَّقُوا فِرَاسَةَ الْمُؤْمِنِ، إِنَّهُ يَنْظُرُ بِنُورِ اللَّهِ) - «دمومن دفراسه اودزره له هونبیری پرهیزوگری، ځکه مومن دخدای په نورسره لیدنه کوی». زره چی کله دقرب مقام ته ورسید، دعلم ستوری اود معرفت لمربه پری وغورپری، اود عالم او فرشتگانو روینایی بخش به ورگری. متعال خدای دهرکس لپاره یوساتونکی معین کری دی، ترڅو دنفس دشیطان له غولولو په امن کی وی: (وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ) - «خدای پاک له هرلوری په دوی ولکه لری. سوره البروج آیه ۲۰».

ته د فصاحت اوبلاغت خاوندی، ولی دباطن خونه دی وړانه کری اود ژرنندی داوین په څیر دځان په شاه اوخوا گری. شاید داولیاء الله و لخوا مخاطب شوی وی، ولی دباطن سترگی دی نابینا دی (نوځکه خطاب درته گټه نه رسوی) تا دخواند حق ضایع کری، اوخدای هم خپل عنایت له تا دریغ کری دی، لیری او اوپردی هیلی لری ولی دارادت الوتونکی دی وزرماته ده، دیوی ټوټی غوینی په څیر په خاورو کی پروت پاته یی، یوه دوست ته اړتیا لری چی راهنمایی دی کری. که دانس له خلق سره وی، جن ته دانس باب به درته پرانیستل شی، اوهرکله که دی دغه باب وتاره، فرشتی ته دانس باب به دی په مخ پرانیستل شی، پوه شه چی داشیاو خاصیت له دوی خپله ندی، بلکه الهی قضا اوخواست هغی ته داصفات ورگری، آتش په خپل ذات سوزول نکوی، اوبه په خپل ذات کی تنده نه ماتوی، دنمروود اور دابراهیم خلیل (علیه السلام) په سیخو قدرنه و، ابومسلم خولانی یی چی کله اورته واچاوه، روغ تری راووت اوسمندر په اورکی نه سوزی. هرکله که په عمل کی دی اخلاص درلود، دخلق له رنځه به خلاص شی، ددوی له منځه به خلاصون ومومی اوحق ته به ورسیری. اوپه حق پسې به داسی گری لکه چی څوک په خپل دوست پسې هرلوری گوری، پدی حال کی دوست هم هغی ته گوری اوپه څنگ کی یی اوسی، همداسی لکه چی یوسف علیه السلام خپل ورور بنیمین ته وویل: (أَنَا أَهْوَى).

متعال خدای دزره خُمکه دمعرفت او علم خای گر خولی دی. خدای په شبنانه روز (شپه او ورځ) کی دری سوه شپيته خلی درحمت او عنایت کتنه خپلو بندگانو ته کوی، اوکله چی دعبد زره ددغوربانی الطافو بنایستگی پیداکړه، دحکمت وپاله به دهغی دافاضی او افادی لپاره پکی جاری شی، لوی ترین زره چی په دغه عظمی موهبت باندي نائل شو، دمحمّد(صلی الله علیه وسلم) زره و، اوپه هغی پسی دصحابه و زرونه اوبیا دتابعینو. ته هم په ظاهر اوباطن کی په قول او عمل کی دحق فرامینو ته غاړه کنبیرده، ترخوخدای اورسول له تاراضی شی.

خوبنی دی وی دهغه چا په حال چی له خدای اورسول څخه یی متابعت وکړ، په دنیا اوخلکو یی دعلاقی رسی له غاری لیری کړه. اولیاءالله دخلکو مصالحو ته چی دوی دخپل اولاد غوندی بولی، قیام کوی، اوهیڅکله په تعلق پسی خاطر نه مومی.

خبر اوسه، هغه څه چی په لاس کی لری یوازی ستا مال ندی، ددرویشانو اوگاوندیانو برخه هم پکی ده، اوپوه شه هغه څه چی شخص په لاس کی لری، حساب اوکتاب په خان پسی لری. (**وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ، فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ**) - (له هغه څه نه چی تاسو پکی دتیرو وارثان گر خیدلی یاست انفاق کړی، ترڅو وگوری چی څه ډول عمل کوی. سوره حدید. آیه ۷).

گاوندیان له خان سره سم وبولی، فقیران اطعام کړی، پوه شه چی دراستانو اوصدیقانو کورونه په ظاهره کوچنی ولی په باطن کی لوی اوپراخه دی.

چرته دی هغه چی دخلق باب یی پرمخ تړلی اودخالق باب یی پرانیستی؟ اوخپلی اړتیاوی له هغی غواری؟ له ظاهری سببونو څخه بیل شه، دنیوی ارباب خوشی کړه، وروسته وگوره چی څه وینی؟ دحق په درگاه مقیم شه اودصبر په درشل تکیه وکړه، چی الهی قضاء اوقدر قطعی دی، خان مه آزاروه اوبردباره اوسه، ترڅو عجایب وگوری، دنیایش په وخت خوله له دعا بنده کړه، چی دا دحق دمردانو حالت دی. راحت اوهوساینه دحق دلطف په لمن کی غوړیدل دی، اودتولوا لامو (رنخونو) دوا یزدانی رحمت دی: (**أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ**) - «څوک دی دپریشان حاله خوابگوی، چی کله هغه وغواری، (پرته له خدایه؟) سوره نمل آیه ۶۲».

پریشانه کوی دی ترڅو هغه وغواری، هغه دبنده الحاح اواصرار خوینوی. تولی دروازی دی پرمخ تړی، ترڅو یوازی دهغی درگاه ته مخه کړی. دخدای دوستانو دقرب باب لیدلی، لکه مهربانه مورچی دخپل بازیگوش زوی پروراندی دتنبیبی لپاره دروازه وتړلی، اوگاوندیانو ته هم سفارش کوی چی دروازه ورته خلاصه نکړی، نوڅکه په ژراماشوم هری خواته مخ کوی، نامیده کیږی، بیا په پنبیمانی اوزاریو سره دمهربانی موردرگاه ته راځی، مهربانه خدای هم په خلکو دتمسک دروازی دبندگانو پرمخ تړی ترڅو دهغی دلطف باب خواته راشی.

صادقه فقیر باید خوشتن داره اوسی، اودکفایت په اندازه سره کسب کوی. دنیا ته اودهغی متعلقاتو ته رغبت دخاطر دتسویب سبب دی، پر بلاو اورنخونو صبر دقربت موجب دی. هرچاله چی دخدای خوف نه وله عقل څخه لیری دی، اودا دهغه بنار په شان دی چی دکرهنی ځمکی چی دخلکو دتغذیبی سبب دی، له منځه تللی، یا دهغی بی شپانه گلی پشان دی، چی دلیوانو خوراک به شی. خائف انسان نشی کولای چی په یوه خای کی هوسا اوسی، بلکه تل دسفر په حال کی دی، اوداولیاءالله دسفر غایت دحق دقرب مقام دی، لاره وهل یی قلبی دی اوباطنی، اوهرکله چی دقرب مقام ته ورسیدل، په باطن کی ددخول اجازه غواری، ورته اجازه ورکول کیږی، وروسته له دی چی باطن مونس شو، زره به هم مآذون وگرځی، لکه دنیی اکرم(صلی الله علیه وسلم) دزره په شان.

عبدخلوت اوجلوت په حال کی دجذراومدیه مقام کی دی، هرکله که دمحبیت ددریاب تل ته لاس واچوی، دانس گوهرونه به لاس ته راوړی، اوداسی به مخاطب شی: (**ای بنده ته دځمکی پرمخ دخدای خلیفه یی**).

ابراهيم ادهم(دخدای رحمتونه دی پرده وی)دحیرت سره مخ شو، سترگی یی وتړلی، وایی اوریدل چی ورته ویل کیری: (ای ابراهیمه ووايه: ای خدایه مادپه قضاء راضی وگرځوه، اوپر بلاو صبرراکړه، اوپه نعمتونو می شاکره کړه، له تاڅخه دنعمت تمام اودوام او عافیت او ثبات پرمحبت باندی غواړم).

رسول اکرم(صلی الله علیه وسلم) دپټ آوزرغ په زړه کی واورید، دحرا غره ته لار، هلته یو غاړو اوپه هغی کی یی سکونت اختیار کړ، دصبح صادق په شان یی یوه رڼا پری وغوریده، ورته ناری کیدی: یا محمد، یا محمد، درغ له اوریدو په ویره کی شو، کورته راوگرځید، وویل ما وپوښی، ما یو رڼ واورید، له څه مودی وروسته یی بیا رڼ واورید چی ویل یی: یا محمد، یا محمد، کار په ځان پوښلو نه تمامیری. **(وَاللّٰهُ عَلَیْهِمْ اَمْرٌ)** -«خدای پر هر کار چی وغواړی غالب دی. سوره یوسف آیه: ۲۱».

دزړه مثال دهغی دانی په څیردی چی دیوه کورپه احاطه کی وکرل شی، چی څلورخواوی یی دیوالونه وی اودسقف (بام) درلودونکی نه وی، باران پری اوری اولمرپری وړانگی خپروی، اوڅوک هم هغه نه وینی، ولی کله چی یی ریښی وکړی اورشد اونمو یی وکړه، هغه وخت دی چی عظمت او بنایست یی څرگندیږی، پس هرکله که دحق دعنایت دانه په یوه زړه کی وکرل شوه، ژربه وده ومومی، اوتول به یی له ثمراتوڅخه گټمن شی.

اولیاءالله له خدایه دغوښتنی کارهان دی، ځکه په ځان باندی دحرص اواز داحتمالی غلبی نه، په ویره کی دی. هرکله که چا له دنیا څخه کناره وکړه، دهغی بذل کول هم ورته آسانه کیری. ابدال مقام اومنزلت ته نه رسیږی، ترڅو چی دخلکو دڅوربارتحمل نکړی، اوهرکله چی یی دخلکو درنځ حمل ته غاړه کښیښوده، متعال خدای هغه دروندوالی تری لیری کوی.

شیخ(رضی الله تعالی عنه) دحق ددی وینا په هکله**(أَنَّ نَاشِئَةَ أَيْلٍ هِيَ أَشَدُّ)** داسی فرمایلی: هغه وروسته له خوبه دی، له خلکودلیری کیدو خوب، دنفس او هووی اوشیطان څخه دکناره کیدو خوب اوزړه ته معنوی شراب ورکول، اودخدای په یاد بوخت کیدل اوپه قیام رکوع اوسجده پریوتل.

صدیقان آخرت هم ظاهری خو ربولی، او هغی باندی زړه نه تری، هغه څه چی دوی یی په ځان مشغول کړی، لقاءالله ده اوبس، ولی ته له خدایه لیری والی کوی، نه پوهیږم کله به له خلکو لیری شی، اوحق ته به وصل شی، صادقه محبان له یوه باب به بل باب ته، له یوه ښارنه بل ښارته، اوله یوه آسمانه بل آسمان ته، په لټه کی دی، ترڅو دانس مقام ومومی، اودحق پروراندی ځای ونیسی، په خپل نفس کی قیامت جوړوی، اودخپلو اعمالو لیک محاسبه کوی، اوتل دخوف په حال کی دی اودرجاء، دالهی قهرپه اورکی له لویدو په ویره کی دی، هیله لری چی دحق عنایت به درحمت په اوبو ددوی اورونه مړه کړی، اودغه ددوزخ خطاب واوروی چی اور وایی: **(جُرِيَامُوا مِنْ، فَقَدْ أَطْفَاءَ نُورَكَ لَهْبِي)**-«تیرشه ای مومنه چی ستا نورزمادورلمبی مړی کړی». هغه وخت به دزر وکلونو واټن په یوه لحظه کی ووهی اوله اورڅخه به تیرشی، اودمطلق فرمانروادقرب دارته به ورسیري، او وروسته له دی روحانی قیامته په هوبښ راځی، گوری چی پرته له شوقه اودمحبوب له حبه څخه پرته بل څه په زړه کی نلری، نووبه وایی: پرته دحق له درگاه څخه بلی خواته مخ نه اړوم. همدچی دغه مقام حاصل شو، دضرورت په حکم سره بیرته دنیا ته راگرځی اوله خپلو برخو چی دخدای په ازلی علم کی مقرری دی اودبدلون وړندی، گټمن کیری، اوداشعارپه نظرکی لری چی: خپل نفس له دنیا مه خارجوی، ترڅو دخدایی نصیب څخه استیفاء وکړی، ولی له خدایه ودارشه اوپه حرص اواز سره دمقسومی روزی په طلب کی مه اوسه، هغه څه چی غواړی له خدایه وغواړه نه له خلکو.

مومن په زړه سره دخدای لوری ته خوځښت کوی، په لاره کی له آفاتو اوکړاوونو سره مخ کیری، له گناهونو اومعاصیو څخه توبه باسی، دشریعت خلاف اعمالو څخه لیری کیری، پدی حال کی په ندامت اوپښیمانی اوسرتکونی سره دبښنی

غوښتنه کوی، ځان خدای ته سپاری، اوپه زړه اوځان سره هغه ته تسلیمیری، او هغه وخت دی چی درحمت دروازی دځان پروراندی پرانیستی گوری. (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا) - «هرچاچی له خدایه پرهیزدرلود، هغه به هم دژغورلو لاره ورته پرانیزی. سوره طلاق. آیه ۲». خدای خپل بنده آزمایي ترڅو ځان اونورو ته معلومه شی چی څه ډول عمل کوی. (وَبَلَّوْنَا هُم بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ) - «هغوی موپه نیکو او بدیوسره و آزمایل. سوره اعراف. آیه ۱۶۸».

دانسان زړه دخیراوشر، ذلت اوعزت، فقر او غنی له احساسه ډک وی، ترڅوپه الهی نعمتونو اعتراف وکړی، او هغه اعتراف عبارت دی : په نعمتونوشکر، دبلا پروخت صبر، اوپه ذنوبو او جرایمو اعتراف کول، اودغه صفات دی چی بنده گام په گام دمک باب ته راهبری کوی، او هلته داسی شیان وینی چی هیڅ سترگی نه وی لیدلی، هیڅ غورنه وی اوریدلی اودهیچا په زړه کی هم نه وی تیرشوی. نور دحسانتو اوسیئاتو دوران تیرشوی، دمکالمی اومحاسبی زمان رارسیدلی. ولی ته ای دژړندی اوبنه، دغه درک کوی؟ ای نادانه ته په قیام اوقعود کی یی، ولی په زړه کی دی اخلاص نشته، دنورولپاره لمونځ کوی، روژه نیسی، اوسترگی ورته لری. ای چی دانسان دنوع له ډلی وتلی یی اودصدیقینو له لیکي لیری شوی یی، آیا نه پوهیږی چی زه ستا رهنما اودلسوزه یم، دحق په لاره دی هدایت کوم اوستا ناصح یم؟ له دی ویره لرم چی دریا اوکفرپه حال کی دنیا ولاړنشی، اوپه قبرکی دمنافقینو په حال گرفتاره شی، نوهرڅه ژرراشه، اوله هغه څه چی پکی یی راووزه، دمخالفت جامی له تنه وباسه، اودتقوی جامی په تن کړه، پوه شه چی ژربه له مرگ سره مخ شی. زه ستاسره دبنمنی نلرم، ژربه هغه څه چی درته وایم ، په یادراوری. دصالح کس څیره دهغی له باطن څخه خبرورکوی، هرچاچی خدای وپیژانده ژبه یی پخیری، اوگویابی له خدایه اونیازی هم خدای ته وی. مومن چی هرکله ظاهری سترگی پرانیزی، دزړه سترگی یی تزل کیږی، اوظاهری تغییرات اوتبدیلات گوری.

«رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ». آمین

نور بیا.....